

Voorzitter

kers zullen hun best doen om dit in hun zeer drukke agenda in te passen. Ik denk niet dat het verantwoord is om te beloven dat aan uw verzoek zal worden voldaan. Wij zullen bezien of het mogelijk is.

Aan de orde is de **stemming** over een motie, ingediend bij het debat over **de Staat van de Europese Unie 2006-2007**, te weten:
- de motie-Karimi c.s. over persoonsgegevens van vliegtuigpassagiers (30802, nr. 4).

(Zie vergadering van 10 oktober 2006.)

De **voorzitter**: Deze motie is in die zin gewijzigd dat zij thans luidt:

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat de Europese Commissie een nieuwe overeenkomst heeft gesloten met de VS betreffende de uitwisseling van persoonsgegevens van vliegtuigpassagiers;

overwegende dat de Tweede Kamer hierover haar oordeel moet uitspreken;

verzoekt de regering, de volledige evaluatie van de overeenkomst welke tot 1 oktober 2006 geldig was, naar de Tweede Kamer te sturen en inzicht te geven in verschillen tussen het oude akkoord en de nieuw onderhandelde tekst, duidelijk aan te geven welke agentschappen toegang hebben tot de gegevens en de onderhandelde tekst integraal aan de Tweede Kamer beschikbaar te stellen en niet tot bekrachtiging van de overeenkomst over te gaan voordat over de tot nu toe geheim gehouden evaluatie in de Tweede Kamer gesproken is,

en gaat over tot de orde van de dag.

Naar mij blijkt, wordt deze gewijzigde motie voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 9 (30802).

De gewijzigde motie is reeds rondgedeeld. Ik constateer dat wij daarover kunnen stemmen.

In stemming komt de gewijzigde motie Karimi c.s. (30802, nr. 9).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, de PvdA en D66 voor deze gewijzigde motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken (V) voor het jaar 2007 (30800-V).**

(Zie vergadering van 18 oktober 2006.)

De **voorzitter**: Door mij zijn schriftelijke antwoorden ontvangen van de minister van Buitenlandse Zaken en de minister voor Ontwikkelingssamenwerking op vragen, gesteld in eerste termijn.

Deze antwoorden zullen worden opgenomen in een bijvoegsel bij de Handelingen van deze vergadering.

(Het bijvoegsel is opgenomen aan het eind van deze editie.)²

De algemene beraadslaging wordt hervat.



Minister **Bot**: Voorzitter. Ik dank de geachte afgevaardigden voor hun inbreng gisteren. Daarbij hebben zij serieuze vragen gesteld en belangwekkende zaken opgebracht, waar ik na mijn inleiding graag op zal ingaan.

Er zijn twee thema's die ik in mijn korte inleiding wat nadrukkelijk aandacht wil geven: ten eerste de blijvende noodzaak van een krachtig eigen geluid om in een wereld van verandering succesvol te blijven en ten tweede de relatie tussen terrorismebestrijding en respect voor mensenrechten, een thema dat in de eerste termijn van de zijde van de Kamer veel aandacht heeft gekregen.

Allereerst wil ik een korte reactie geven op de vergelijking die de heer Koenders maakte tussen de aanloop naar en het begin van de eerste wereldoorlog in 1914. Inderdaad, Barbara Tuchman schreef daarover een klassieker: *The Guns of August*. De heer Koenders bevindt zich in het goede gezelschap van Richard Holbrook, die twee maanden geleden in de *Washington Post* dat boek aanhaalde en een soortgelijke vergelijking maakte. Zeker, die ontwikkelingen hebben de aandacht van de minister van Buitenlandse Zaken, elke dag opnieuw. Immers, de wereld is gevaarlijk. Er zijn echter wezenlijke verschillen tussen toen en nu.

Werd de instabiliteit in 1914 veroorzaakt door sterke staten en hun geheime allianties, nu wordt de instabiliteit vooral veroorzaakt door niet-statelijke actoren en zwakke staten. Bovendien hanteerden de industrialiserende staten in 1914 het concept van de totale oorlog, te voeren totdat er een absolute overwinning zou zijn geboekt. Dat maakte dat, toen het eerste schot gelost was, niemand meer wist hoe de zaak gestopt kon worden.

Waar bevinden zich heden ten dage miljoenenlegers die klaar staan om andere landen volledig weerloos te maken? In 1914 geloofde men daarnaast in elkaar volledig uitsluitende nationale belangen. Dat maakte een dialoog onmogelijk. Inmiddels dwingen de globalisering en de gegroeide wederzijdse afhankelijkheid juist tot dialoog, zowel bilateraal als in multilateraal kader.

Dat gezegd zijnde, zie ook ik veel veiligheidsrisico's die van ons land en onze bondgenoten en partners voortdurende waakzaamheid vragen. Juist middelgrote landen, zoals Nederland, worden daarbij gedwongen,